

บทที่ 2

กระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการทดลองค้นหาวิธีการทำงานจิตรกรรมในรูปแบบของจิตรกรรมแบบนามธรรมและการบันทึกทั้งในรูปแบบของตัวอักษรและภาพถ่ายเพื่อใช้ในการตรวจสอบและวิเคราะห์เชื่อมโยงไปกับการทำงานจิตรกรรม

การสร้างสรรค์จะแบ่งเป็นช่วงการสร้างผลงานกับการนำแสดงงาน

2.1 การสร้างสรรค์ผลงาน

2.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1

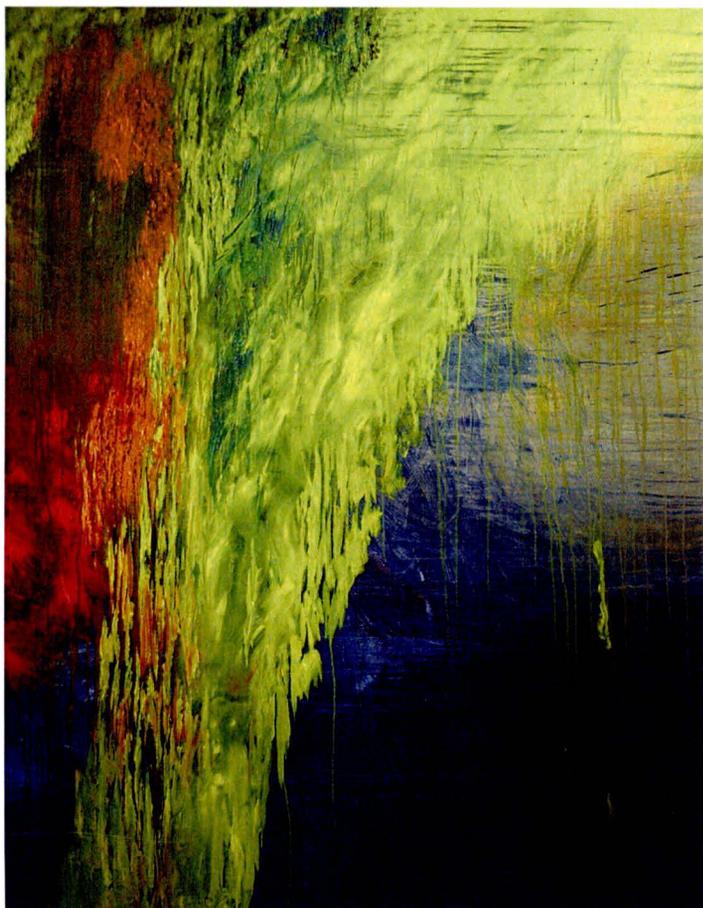
ภาพ 2.1 : doing and nothing I , สีน้ามันและอะคลีลิกบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 1 การสร้างงานในชิ้นนี้เริ่มต้นจากการสร้างพื้นที่ของสีโดยไม่ได้มีจุดมุ่งหมายว่าจะระบายเป็นภาพอะไร

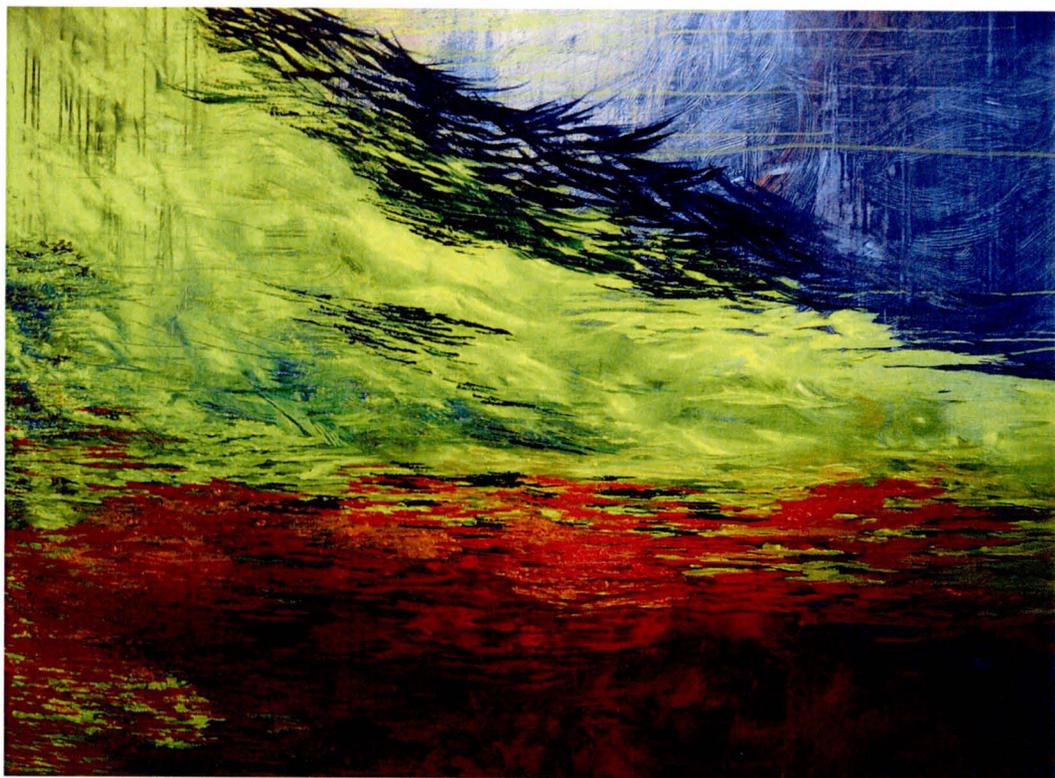
ภาพ 2.2 : doing and nothing I , สีน้ามันและอะคิลีคบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานช่วงที่ 2 เป็นการทาสีทับงานที่ทำไปแล้วโดยทับส่วนที่ไม่พอใจในตอนแรก เพราะรู้สึกภาพนั้นยังคงคามิติและอารมณ์

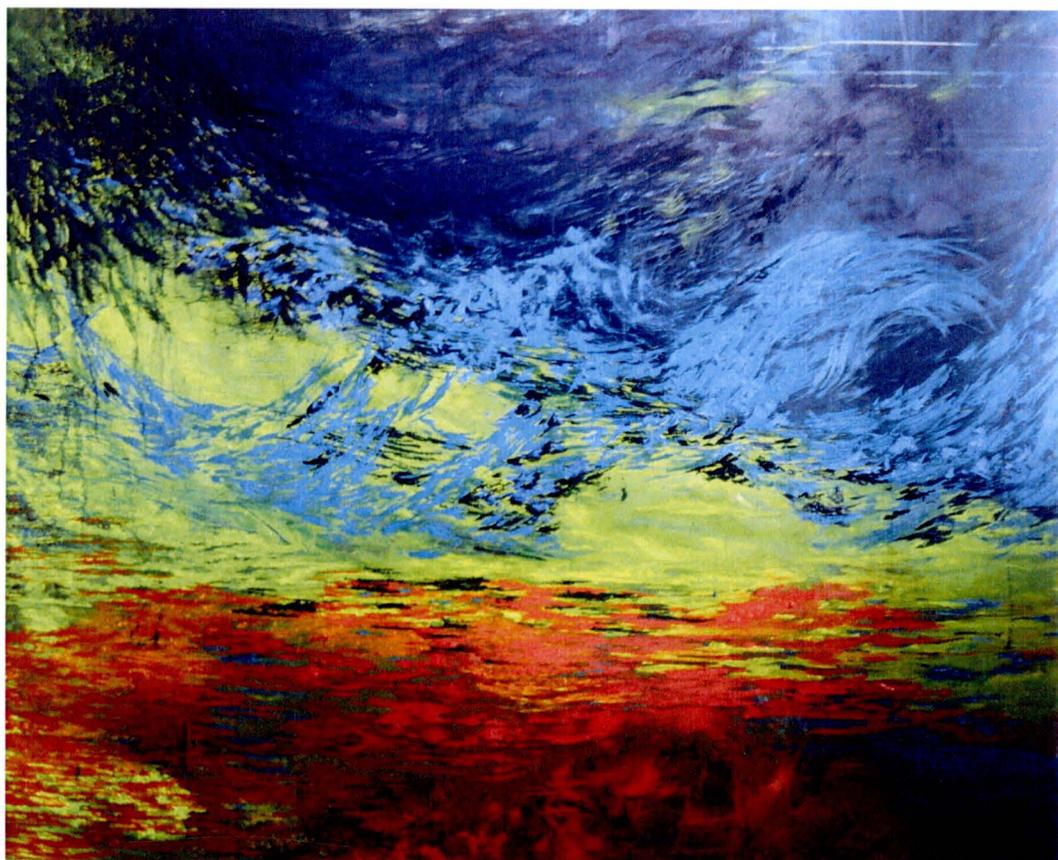
ภาพ 2.3 : doing and nothing I , สีน้ามันและอะคลีคบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานช่วงที่ 3 ภาพที่เริ่มจะปรากฏเป็นลักษณะของภูเขาน้ำแข็งและท้องฟ้าตอนกลางคืนจากนั้นเริ่มรู้สึกไม่ชอบในส่วนที่ตัดกันเกินไปของท้องฟ้ากับภูเขาจึงพยายามจินตนาการหาความเป็นไปได้อื่นๆ จึงได้หมุนเฟรมผ้าใบขึ้นเป็นแนวตั้งเพื่อที่จะเปลี่ยนมุมมองของตัวเอง แล้วจึงดึงส่วนสีเหลืองให้มืดพื้นที่มากขึ้น โดยการเทสีแล้วปล่อยให้สีไหลลงด้านล่างและเพิ่มสีส้มและแดงเพื่อเน้นความรู้สึกให้เข้มข้นขึ้น

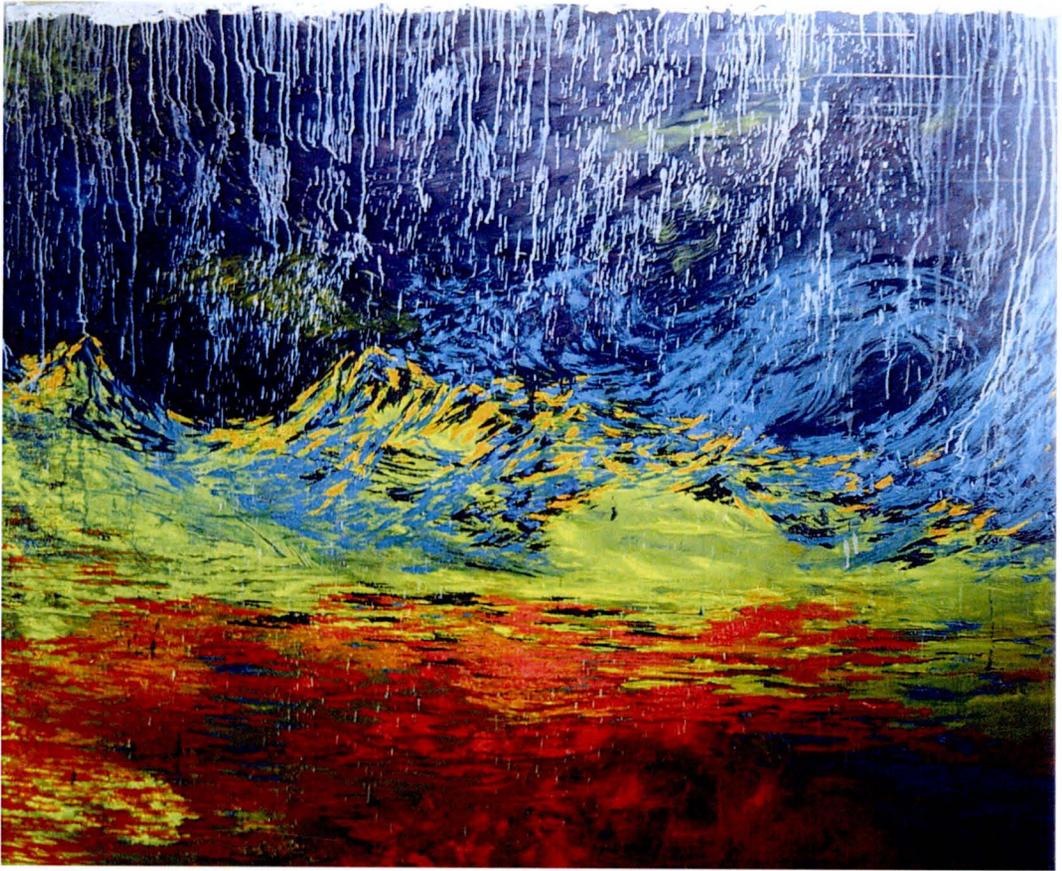
ภาพ 2.4 : doing and nothing I , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานช่วงที่ 4 ด้วยลักษณะของสีที่ไหลเป็นแนวตั้งให้ความรู้สึกเหมือนผืนน้ำจึงทดลองกลับเฟรมไปในทิศทางเดิมแล้วโดยใช้ความรู้สึกของผืนน้ำเป็นพื้นฐานในการจินตนาการต่อไปโดยเพิ่มพื้นที่ของสีแดงให้มากขึ้น

ภาพ 2.5 : doing and nothing I , สีน้ามันและอะคติกิคบนฟ้าไบ , 190x230 ซม.ม.

การทำงานช่วงที่ 5 จากนั้นพอเริ่มอึดตัวกับสีแดงจึงใช้สีที่รุนแรงน้อยกว่าคือสีฟ้าเติมลงไป เส้นของสีฟ้ามาจากการใช้เกรียงป้ายลงไปทันทีโดยที่ไม่ได้คิดก่อนว่าจะป้ายลงไปทีจุดไหนก่อน เส้นที่ได้จึงมาจากการตัดข้อมือจากนั้นค่อยมาดูว่าลักษณะของเส้น โดยรวมเหมือนก่อนเมฆที่ เคลื่อนตัวผ่านท้องฟ้าสีเหลืองอมเขียว

ภาพ 2.6 : doing and nothing I , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

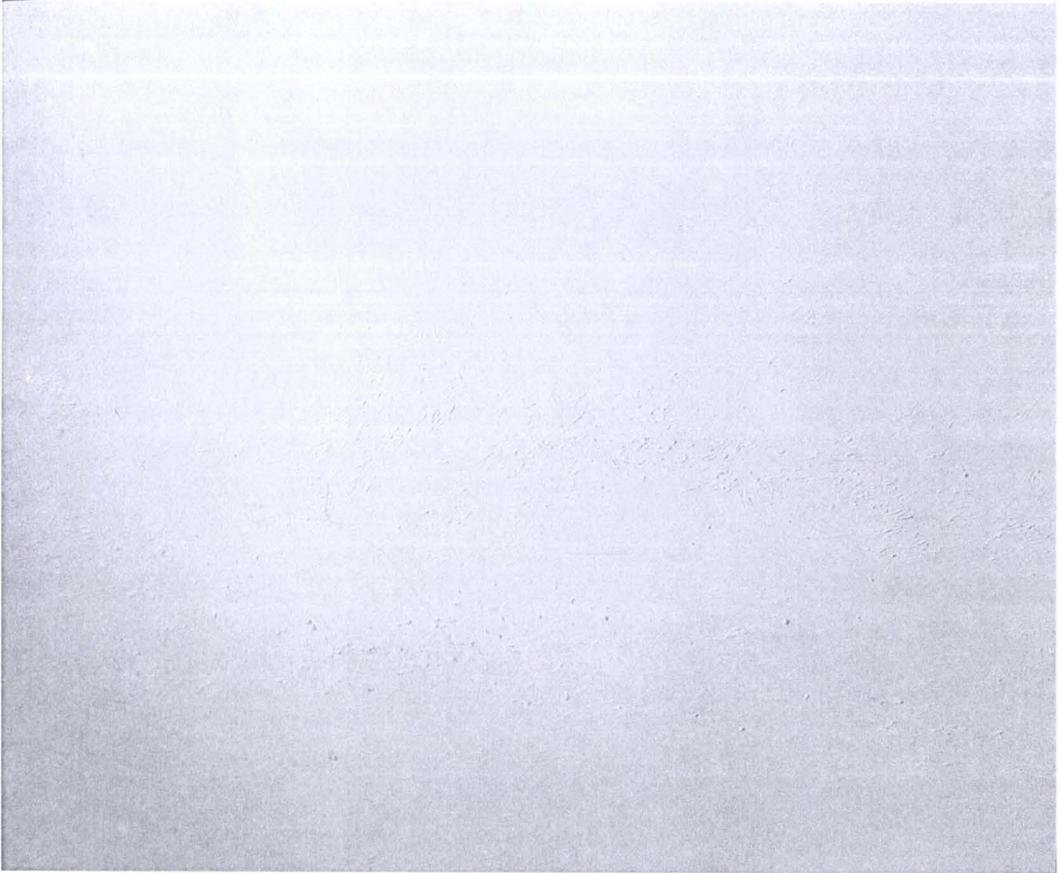
การทำงานช่วงที่ 6 จากนั้นจึงพยายามสร้างภาพให้ไปในทิศทางของภาพทิวทัศน์โดยมีผืนน้ำและท้องฟ้าเป็นพื้นฐานของภาพและจบลงที่ความรู้สึกว่าภาพเป็นรูปธรรมขึ้นมา

ภาพ 2.7 : doing and nothing I , สีน้ามันและอะคลิกลีบนผ้าใบ , 190x230 ซม.ม.

การทำงานช่วงที่ 7 หลังจากจบงานในช่วงเวลาแรกได้ย้อนกลับมามองภาพที่เสร็จสิ้นแล้วคิดว่าภาพที่เกิดขึ้นนั้น ได้สะท้อนแง่มุมในด้านความสวยงามเพียงด้านเดียวปฏิกิริยาที่ได้จากผู้ชมงานก็ได้เพียงความชอบไม่ชอบส่วนตัว จึงได้เริ่มสังเกตเห็นเนื้อหาของสีที่ซ้อนทับกัน บางส่วนเป็นร่องรอยของการขูดขีดตามอารมณ์ขณะทำงานกับในเวลานั้นได้อ่านหนังสือ ที่พูดถึงเรื่องของผลของการกระทำกับผลลัพธ์ที่ได้ จึงได้ต้องการนำเสนอทัศนคติดังกล่าวในงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าดังนั้นข้าพเจ้าจึงทำให้ภาพของข้าพเจ้าเหลือแต่เพียงร่องรอยของการทำงานจิตรกรรมโดยการทาสีขาวทับตัวภาพที่เสร็จสิ้นแล้วโดยให้เห็นแต่เพียงพื้นผิวของร่องรอย

ในตอนแรกข้าพเจ้าทดลองใช้สีเหลืองอ่อนทาทับบแต่ในตอนหลังรู้สึกได้ว่าตัวสีเหลืองยังคงให้ความหมายของสีอยู่จึงเปลี่ยนมาใช้สีขาวโดยการทาสีขาวจะพยายามทำให้บางที่สุดเพราะต้องการแสดงพื้นผิวของเนื้อสีให้มากที่สุด โดยสีขาวที่ใช้เป็นสีน้ำมันสีขาวไททาเนียม

ภาพ 2.8 : doing and nothing I , สีนํ้ามันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 2010, 190x230 ซม.

ภาพผลงานหลังจากทาสีขาวทับทั้งหมดแล้วจะยังคงเห็นสีจางๆอยู่เป็นพื้นหลัง

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ห้องสมุดวิจัย
วันที่..... - 3 ก.ย. 2555.....
เลขทะเบียน..... 248514.....
เลขเรียกหนังสือ.....

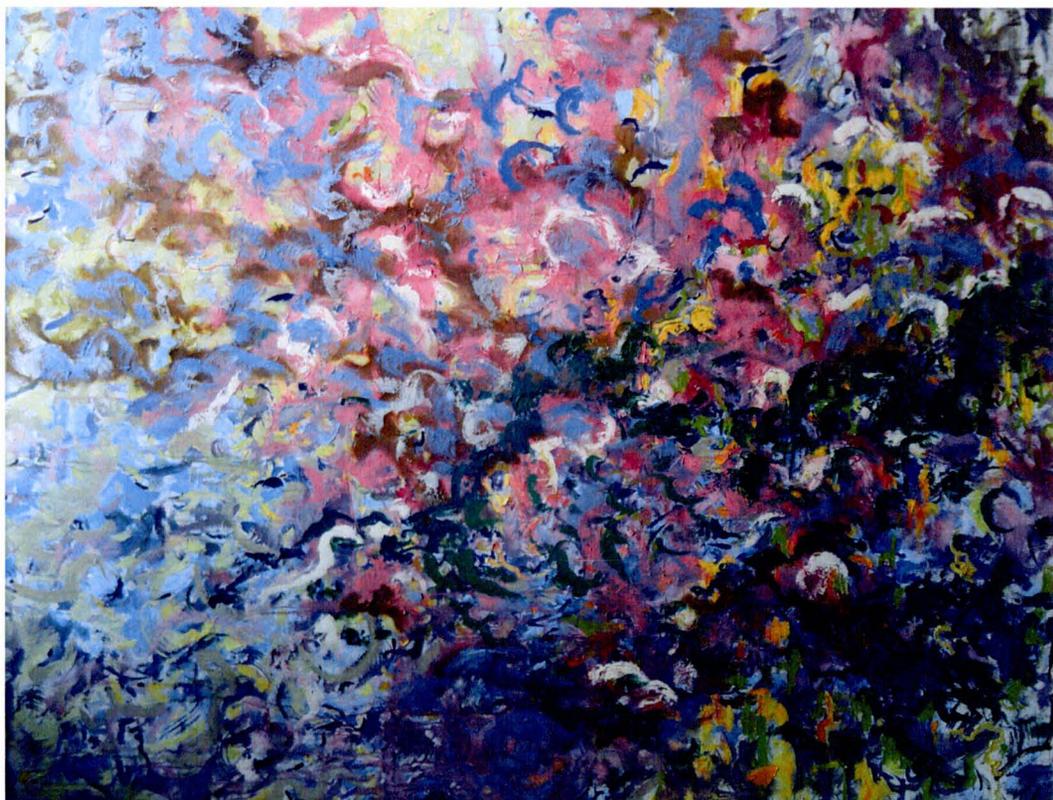
2.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพ 2.9 : doing and nothing II , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 1 การเริ่มต้นงานในชิ้นนี้ได้เริ่มต้นไปพร้อมกับการจดบันทึกเป็นตัวอักษร เริ่มต้นการทำงานได้บันทึกไว้ว่า “ชิ้นนี้เริ่มต้นตอนต้นเดือนพฤศจิกายน อากาศในวันนั้นหนาวกว่าสองสามวันที่ผ่านมา 10/11/2010” การเริ่มต้นจึงใช้ฝีแปรงอย่างอิสระ

ในชิ้นนี้ต้องการทำงานอย่างค่อยเป็นค่อยไปจึงใช้สีที่ใกล้เคียงกันค่อยๆ เพิ่มน้ำหนักของภาพเริ่มตั้งแต่สีฟ้าอ่อนไปน้ำเงินไปสีม่วง

ภาพ 2.10: doing and nothing II , สีน้ามันและอะคทีลิกบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 2 หลังจากรู้สีว่าสีฟ้ากระจายเต็มภาพแล้วจึงค่อยๆเติมสีชมพูแทรกไปในภาพ สาเหตุที่ใช้สีชมพูเพราะต้องการเติมสีโทนร้อนในภาพเพื่อให้เกิดความรู้สึกสมดุลแต่ไม่ยากให้รุนแรงจนเกินไปจึงใช้สีชมพูแทนสีแดง จากนั้นก็ระบายสีเขียวเพราะต้องการเชื่อมสีชมพูกับสีฟ้า

ภาพ 2.11 : doing and nothing II , สีน้ามันและอะคิลีคบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 3 ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาของการเสนอหัวข้อโครงร่างวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าเป็นเวลาที่ข้าพเจ้ารู้สึกกดดันและต้องใช้ความคิดในการตรวจสอบงานของตัวเองในช่วงเวลานี้ข้าพเจ้าได้บันทึกไว้ว่า “หนักมากกับการทำต่อ พยายามจะแก้ปมเชือก ความรู้สึกที่ขยะแขยง ไม่ชอบ ไม่ลงตัว แต่ความรู้สึกนั้นกลับดึงดูดตัวเรากับงานอย่างมากไม่สามารถหนีได้เลย 21/12/2010 “

ข้าพเจ้าได้เติมเส้นสีดำในลักษณะเส้นกราฟฟิคลงบนภาพเดิมเพื่อให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งในภาพ

ภาพ 2.12 : doing and nothing II , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานช่วงที่ 4 หลังจากที่ข้าพเจ้าเติมเส้นสีดำและชมพูทั่วทั้งภาพแล้วข้าพเจ้าจึงเติมสีขาวและสีดำระหว่างเส้นแต่จะปล่อยให้บางส่วนเพื่อต้องการให้เห็นภาพเดิมที่ได้ระบายไปแล้ว

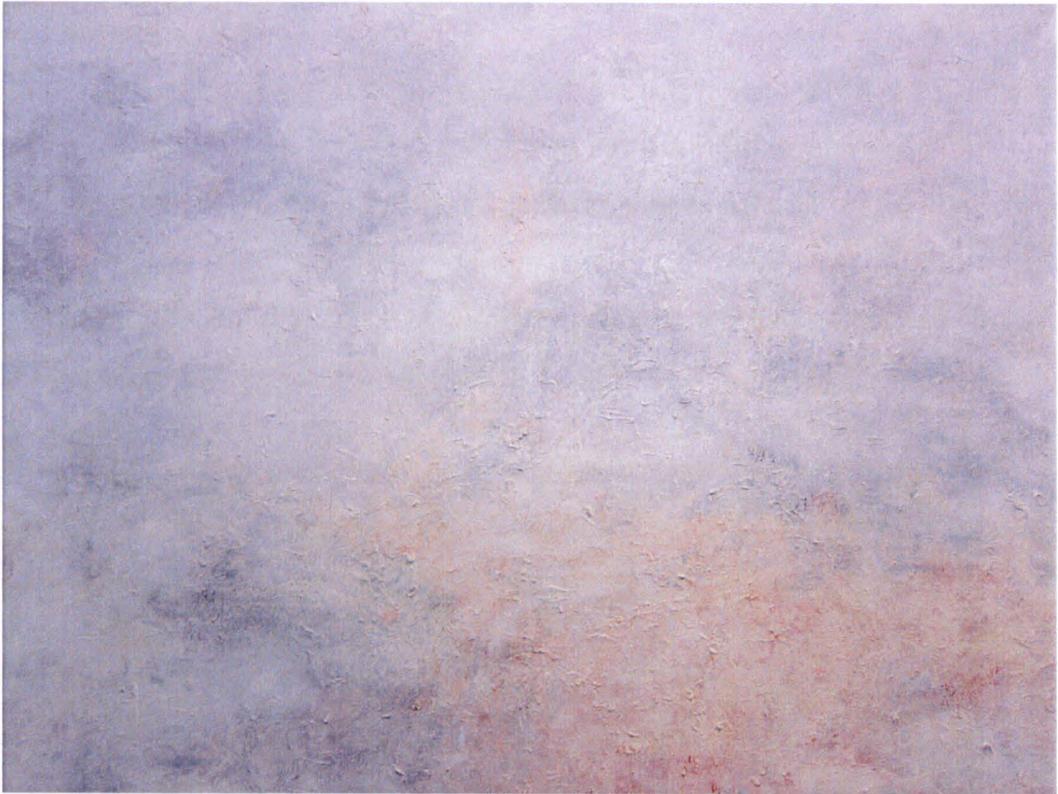
ภาพ 2.13 : doing and nothing II , สีน้ามันและอะคลีลิกบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 5 หลังจากพยายามหาความลงตัวให้กับภาพแต่ไม่สามารถทำได้จึงเกิด
อารมณ์โมโห ข้าพจึงทาสีขาวทับเพื่อจะได้เริ่มต้นใหม่

ภาพ 2.14 : doing and nothing II , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 190x230 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 6 การจบงานในขั้นนี้ก็เป็นในลักษณะทิวทัศน์คือมีเส้นแนวนอนเป็นหลักของภาพมีการหยุดโดยการปล่อยส่วนล่างขวาของภาพให้แสดงสิ่งที่ระบายไปก่อนหน้านี้

ภาพ 2.15 : doing and nothing II , สีน้ำมันและอะคริลิกบนผ้าใบ , 2010, 190x230 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 6 การทาสีขาวทับตัวชิ้นงานที่เสร็จแล้วในช่วงแรกของการทำงาน การทาสีขาวทับในขั้นนี้ใช้สีอะคริลิกสีขาวไททานเนียมผสมกับตัวกลางผสมสีแบบด้านเพราะต้องการให้สีขาวที่ใสบางที่สุด ลักษณะของภาพที่ออกมาจึงแตกต่างจากงานในขั้นแรก ภาพที่ออกจะเหมือนกับเป็นหมอกสีขาวคลุมภาพเอาไว้

2.1.3 ผลงานชิ้นที่ 3

ชิ้นนี้เริ่มต้นจากทดลองใช้ผ้าดิบที่ไม่ได้รองสีพื้นเพราะต้องการให้การระบายสีเริ่มต้นตั้งแต่ชั้นแรกสุดของผิววัสดุและต้องการแสดงลักษณะของผ้าดิบที่เนื้อหยาบกว่าผ้าแคนวาส

จากการสังเกตลักษณะของภาพก่อนที่จะทาสีขาวทับของงานทั้งสองชิ้นที่ผ่านมาที่จะมีลักษณะคล้ายกับภาพนามธรรมถึงภาพทิวทัศน์นี้อาจเพราะว่าสัดส่วนของเฟรมที่มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ดังนั้นงานในชิ้นนี้จึงกำหนดให้เฟรมเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสเพื่อทดลองว่าจะภาพสุดท้ายของงานจะออกมาเหมือนลักษณะเดิมหรือไม่

ภาพ 2.16 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานช่วงที่ 1 ชิ้นนี้ทดลองใช้สีทาบ้านมาใช้ในการทำงานเพราะว่ามีสีให้เลือกใช้หลายสีไม่จำเป็นต้องผสมสีเองเพราะว่าในการทำงานจะไม่ได้คิดหรือผสมสีไว้ก่อนว่าจะใช้สีใดแต่

ว่าจะใช้วิธีการเลือกจากสีที่มีอยู่แล้ว โดยฉับพลัน การเริ่มต้นใช้สีเขียวมินท์ระบายไปที่ด้านซ้ายของภาพและการทำงานก็พยายามทำให้น้อยๆค่อยๆไป

ภาพ 2.17 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 2 การทำงานในขั้นนี้ทดลองใช้สีทาบ้านแบบมันสีดำเพื่อให้ภาพมีมิติที่ลึกขึ้น

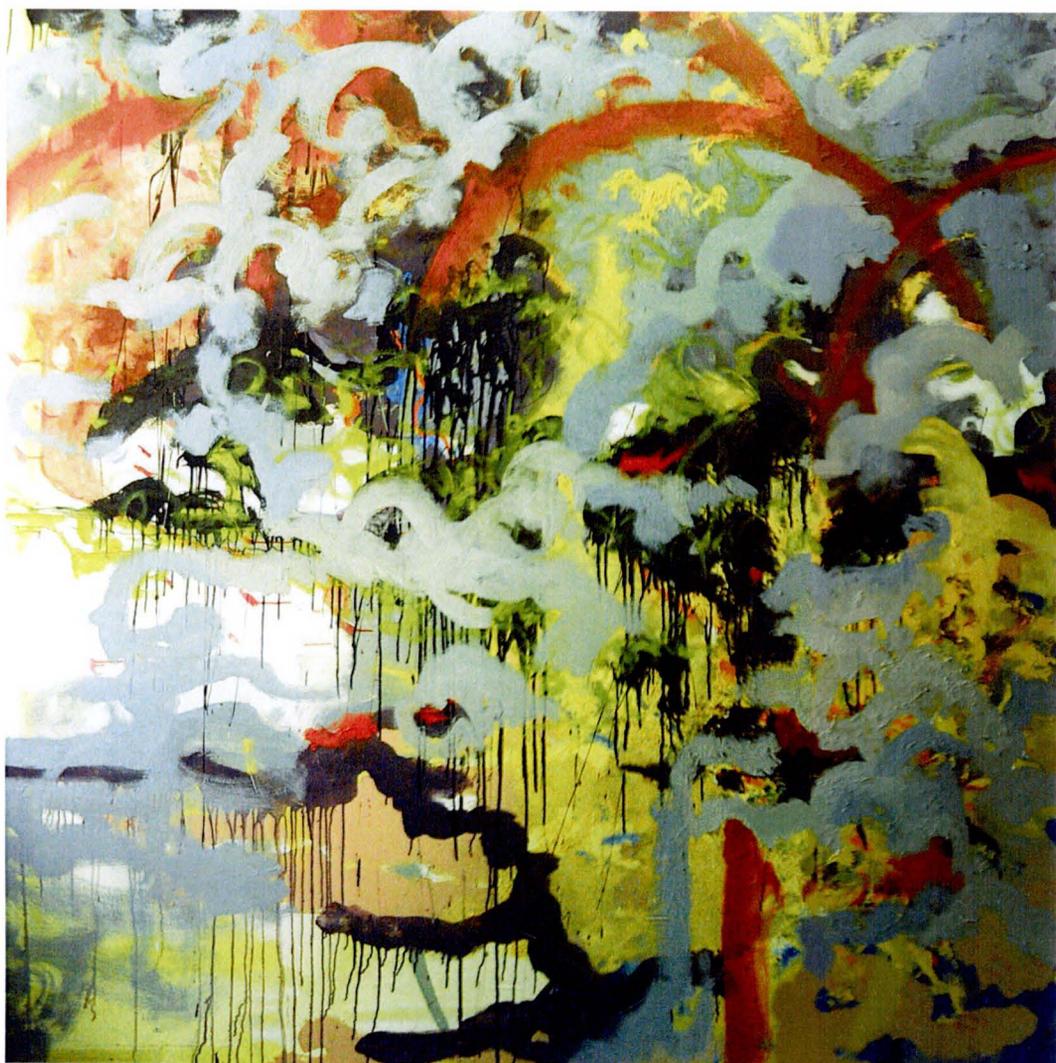
ภาพ 2.18 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 3 เมื่อเห็นว่าองค์ประกอบของภาพที่ได้ลงตัวเกินไปจึงได้สร้างปัญหาให้กับภาพเพื่อที่จะได้มุ่งไปสู่ภาพลักษณะใหม่ๆ โดยการกลับเฟรมและได้เติมสีเขียวมินท์ที่ด้านขวาล่างของภาพในลักษณะทำเป็นพื้นแบบหยาบๆ

ภาพ 2.19 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 4 ทดลองหมุนเฟรมแล้วเติมสีชมพูกับสีเนื้อด้านขวามือของภาพในลักษณะเหมือนกับวันที่เกิดจากการระเบิด

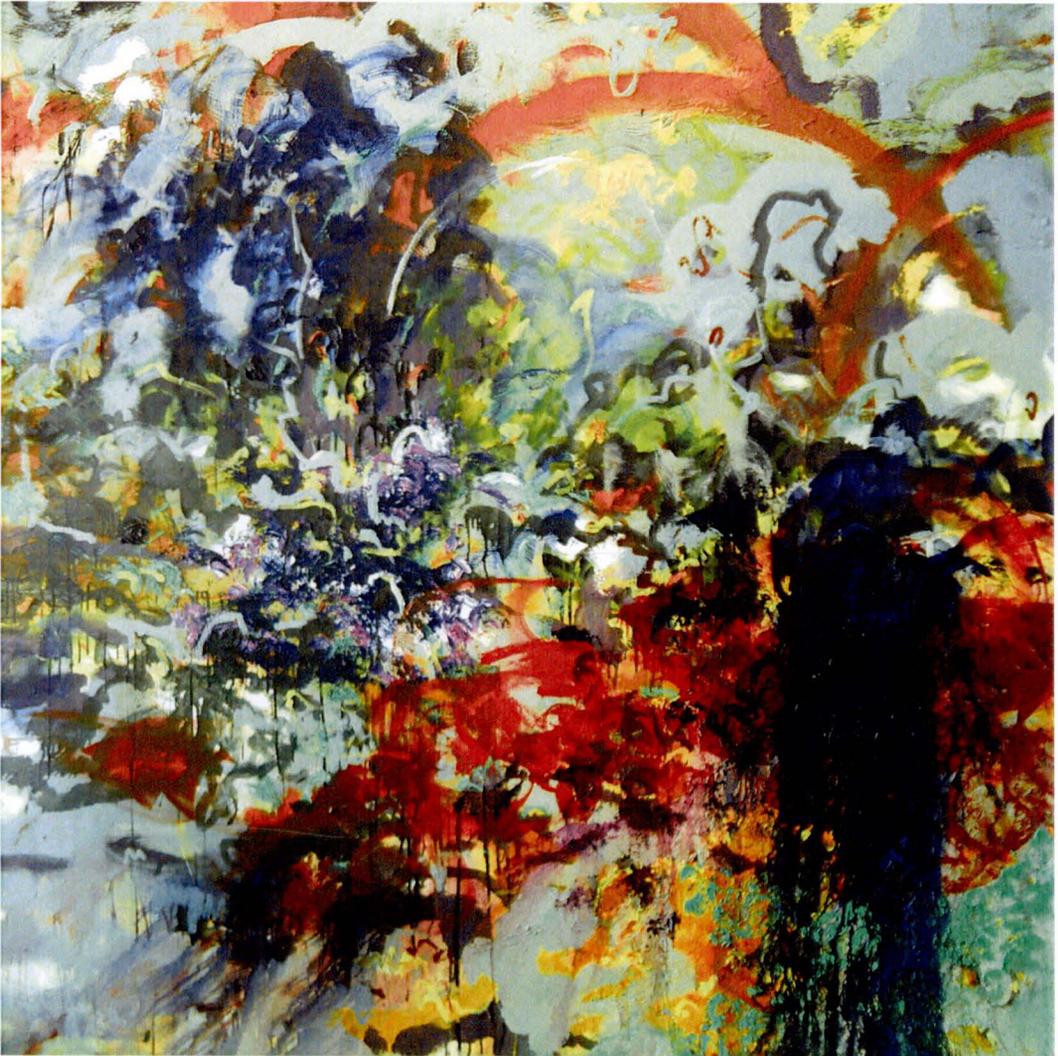
ภาพ 2.20 : doing and nothing III , สีนํ้ามันและอะคริลิกบนผ้าใบ , 210x210 ซม.ม.

การทำงานในช่วงที่ 5 เส้นโค้งสีแดงที่เหมือนกับเส้นสายรุ้งในภาพรัศมีของเส้นเกิดจากรัศมีของวงแขนและด้วยลักษณะของสีทาบานที่สีมีเนื้อสีที่หนาทำให้สามารถทับไปบนภาพเดิมและสร้างเป็นมิติได้ง่ายจึงทาสีเทาทับไปทั่วทั้งภาพในลักษณะเหมือนกับก้อนเมฆให้ความรู้สึกสอดคล้องกับเส้นสีแดงที่เหมือนกับสายรุ้ง

ภาพ 2.21 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 6 เมื่อเห็นว่าภาพมีสีสันสวยงามแต่ขาดความลึกของภาพจึงได้ทำสี
 ดำไปในภาพเพื่อทำลายนภาพเดิมและสร้างมิติด้านลึกให้กับภาพแต่ยังคงเหลือเส้น โคงสีแดงเอาไว้
 เพื่อให้รู้สึกถึงสัดส่วนวงแหวนของข้าพเจ้ากับขนาดของภาพ

ภาพ 2.22 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 7 เป็นการสร้างภาพโดยใช้ความสดใสของสีแดงเป็นหลักจากนั้นก็หยุดด้วยการสาดสีน้ำเงินไปที่ด้านขวาของภาพ

ภาพ 2. 23 : ภาพขณะทำงาน doing and nothing III

การทำงานในช่วงที่ 8 การทำงานในชิ้นนี้ไม่ค่อยต่อเนื่องนักเนื่องจากต้องเดินทางไปทำธุระที่ต่างจังหวัดทำให้เวลาเริ่มต้นในการทำงานจะทำได้ไม่ค่อยถี่นัก การเริ่มต้นทำงานต่อหลังจากไปทำธุระที่ต่างจังหวัดผนวกกับการระบายสีโดยที่ไม่ได้คิดไว้ก่อนจึงระบายออกมาในแบบไม่เชื่อมโยงกับของเดิม

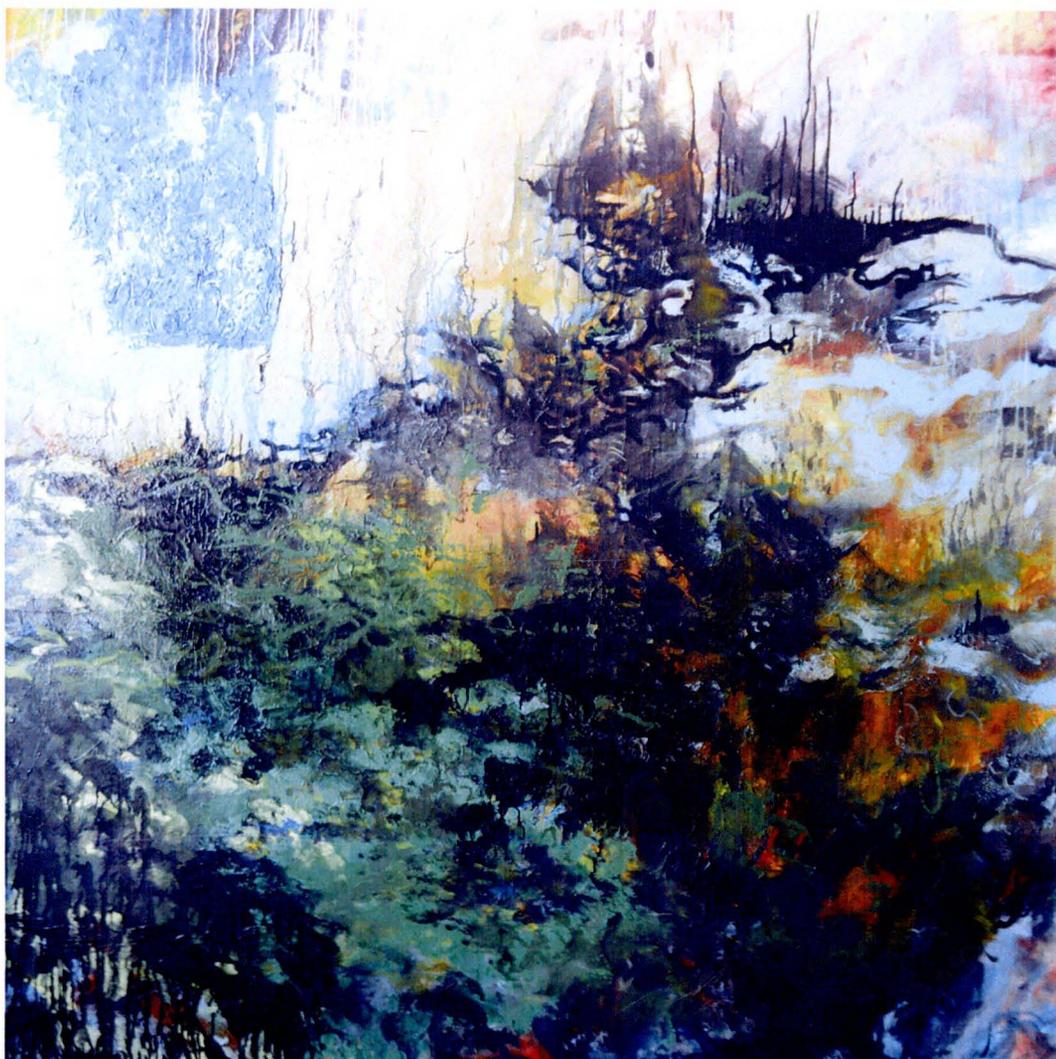
ภาพ 2.24 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิกบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 9 ในช่วงนี้ได้มีการบันทึกไว้ว่า
 “2/03/2011 บางทีการแก้ปัญหาบนเฟรมก็ง่ายกว่าในชีวิตจริง”
 “11/03/2011 หยิบสีผิดเป็นสี yellow ocher make a mistake”
 สีของภาพที่เหมือนสีสนิมเกิดจากการใช้สีเหลืองทาทับสีที่ไม่แห้ง

ภาพ 2.25 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 10 ลดความสำคัญของเส้นโค้งสีแดงโดยการกลับเฟรมให้เส้นโค้งไปอยู่ด้านล่างของภาพจากนั้นจึงเติมเส้นสีดำให้แทรกออกมาจากพื้นหลังของภาพจากนั้นก็เติมสีฟ้าตรงซ้ายมือของภาพ

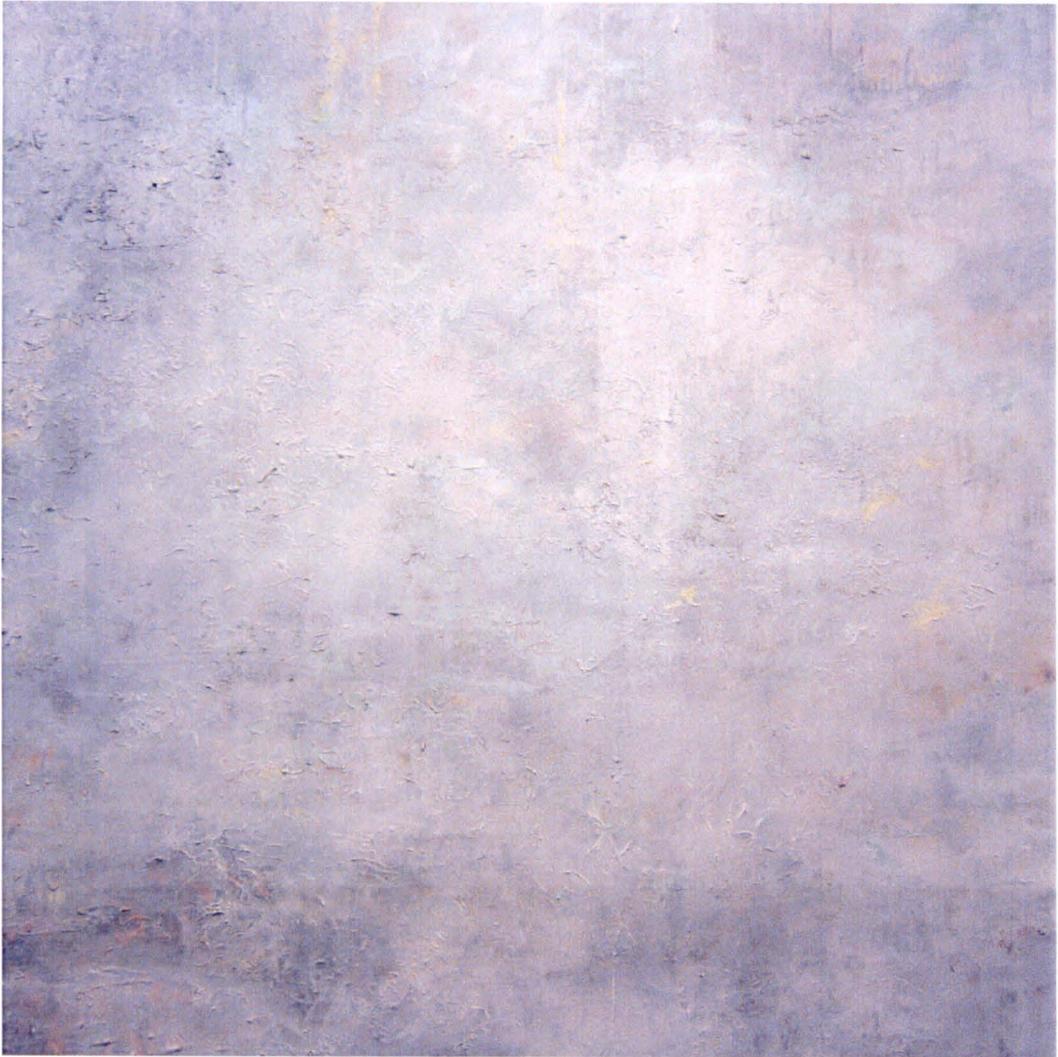
ภาพ 2.26 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะคริลิกบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานช่วงที่ 11 หลังจากเติมเส้นสีดำลงไปแล้วให้ความรู้สึกเหมือนเป็นภาพต้นไม้จึง
ค่อยๆเติมสีเขียวไปในภาพ

ภาพ 2.27 : doing and nothing III , สีน้ามันและอะคริลิกบนผ้าใบ , 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 12 การทำงานในชิ้นนี้จบลงตรงที่ไม่สามารถทำต่อได้เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการทำงาน

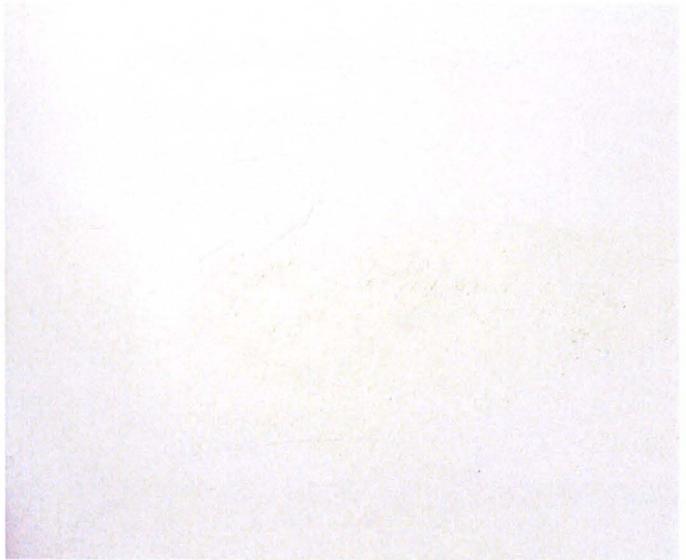
ภาพ 2.28 : doing and nothing III , สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 2010, 210x210 ซม.

การทำงานในช่วงที่ 13 เป็นการทาสีขาวทับตัวชิ้นงานที่เสร็จแล้วในช่วงแรกของการทำงาน งานในชิ้นนี้ใช้สีอะครีลิคสีขาวไปทาเนียมผสมกับตัวกลางผสมสีแบบด้านทาทับโดยสีขาวที่ทาทับนั้นบางช่วงของภาพก็จะทาทับหลายชั้นแตกต่างกันไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

2.2 การนำเสนอผลงาน

การนำเสนอผลงานจะมีอยู่สองส่วนคือภาพถ่ายพิมพ์อิงค์เจ็ทบนผ้าใบกับส่วนของงานจิตรกรรมบนผ้าใบ โดยภาพถ่ายคือภาพสุดท้ายของการทำงานจิตรกรรมที่บันทึกไว้แต่นำมาปรับเปลี่ยนสีสันตามความชอบในปัจจุบันและพิมพ์อิงค์เจ็ทลงบนผ้าใบ ด้วยลักษณะของสีในภาพแรกกับร่องรอยของพื้นผิวในภาพที่สองและการจัดวางของทั้งสองภาพทำให้เกิดความเชื่อมโยงกันในมิติของความรู้สึกระหว่างภาพจริง(painting)กับภาพเสมือน(copy)

ภาพจริงที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดแต่ภาพเสมือนที่สามารถมองเห็นได้แต่ไม่สามารถสัมผัสได้(ความรู้สึกของผิวสัมผัส)ทำให้เกิดส่วนที่ขาดและส่วนที่เติมเต็มกันและกัน

ภาพ 2.29 : doing and nothing I, ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนผ้าใบ , 80x65 ซม.
 สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 2010, 180 x230 ซม.

ภาพ 2.30 : doing and nothing II, ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนผ้าใบ , 80x65 ซม.

สีน้ำมันและอะคริลิกบนผ้าใบ ,2010, 180 x 230 ซม.

ภาพ 2.31 : doing and nothing III, ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนผ้าใบ , 80x80 ซม.

สีน้ำมันและอะครีลิคบนผ้าใบ , 2010, 210x210 ซม.